

[Auken.]

i andre forslag, kommunisterne har fremsat til løsning af problemerne. Økonomiministeren har redegjort for, at den isolerede virkning af gennemførelsen af de forslag, der ligger her, er en svækkelse af finanspolitikken på et sted mellem 10 og 20 mia kr. Men man yder ikke kommunisterne fuld retfærdighed ved kun at tale om disse forslag. Man bliver nødt til også at tage andre forslag ind, som har en lignende positiv virkning på forøgelsen af underskuddet.

Lad mig nævne de milliardstore lettelser i indkomstkatten, kommunisterne har foreslået. Lad mig nævne forslaget om at fjerne moms på fødevarer, på byggematerialer og på medicin, som koster et milliardbeløb. Lad mig nævne forhøjelserne af pensionerne på 10 pct. Lad mig nævne kommunisternes forslag, som er beregnet til at koste et sted mellem 3 mia kr. og 5 mia kr., om fuld erstatning ved arbejdsløshed, sygdom og ulykker. Lad mig nævne det forslag til feriepengeforbedring, som kommunisterne har fremsat, og som vi i arbejdsmarkedsudvalget har fået en beregning på vil koste 2,8 mia kr., men som ikke er omtalt her. Lad mig nævne kommunisternes forslag om forbedringer for de uddannelsessøgende i størrelsesordenen 1-2 mia kr. Lad mig nævne kommunisternes andre beskæftigelsesforslag, f. eks. forslaget om erhvervsstøtte til værfterne og andre, som også beløber sig til anselige beløb.

Hvis man skal være meget flink, så vil den samlede virkning af de forslag, der altså ikke har været nævnt i dette forslag, yderligere forøge underskuddet med et beløb af størrelsesordenen 20 mia kr. Det, man altså forstår er den demokratisk revolutionære vej ud af krisens problemer, er, at vi forøger statens i forvejen store underskud med et beløb, som kan svinge mellem 25 mia kr. og 40 mia kr., men det er jo vanskeligt, som økonomiministeren har været inde på, overhovedet at finde ud af, hvad man har forestillet sig.

Det er derfor ikke ejendommeligt og ikke overraskende, at kommunisterne som led i deres demokratisk revolutionære vej ud af krisen også stiller forslag om gennemførelse af regulering af udenrigshandelen. Det bliver der i høj grad behov for med en så ansvarsløs og totalt idiotisk økonomisk politik som den, der her er formuleret. Den handelskrig, der lægges op til i punkt 9 fra kommunisternes side, ville, selv om der ikke var kommet et forslag herfra, forment-

lig under alle omstændigheder blive resultatet, hvis det skulle gennemføres.

Man spørger ofte, også i arbejderbevægelsen, hvorfor socialdemokratiet og kommunisterne ikke kan samarbejde mere omkring konkrete forslag. Det er bl. a., fordi man fremsætter denne slags overbudsforslag, som er beregnet på at stikke blå i øjnene på mennesker, der ikke har de samme forudsætninger for at kunne overskue sammenhængen i vores økonomi, og gennem overbud og uansvarlige løfter lokker dem til at stemme på et parti, som ingen praktiske muligheder, uanset hvor mange stemmer man fik til folketingsvalgene, ville have for at gennemføre det i praksis. Det bedste bevis herfor har man selvfølgelig i de socialistiske landes forsøg på at overvinde krisen. Det er jo helt andre metoder, man dér anvender, når man skal klare de økonomiske problemer. Det er lønstoppolitikken, den totale lønstoppolitik, det er en forøgelse af befolkningens leveomkostninger osv., der dér kommer ind i billedet. Lad mig bare nævne det polske eksempel.

Alt taget i betragtning er der altså midt i tidselmarken enkelte positive strejf af en fornuftig tankegang, men dette positive indtryk fordunkles af et i øvrigt totalt mørkt billede af en overbudspolitik, der står i et skærende misforhold til de alvorlige problemer, vi økonomisk og samfundsmæssigt står over for i øjeblikket.

Christophersen (V):

Jeg må forberede hr. Knud Jespersen på, at skuffelsernes tid ikke er afsluttet endnu. Jeg har også med megen interesse og i og for sig med en positiv holdning over for de problemer, som man søger at løse, forsøgt at studere forslaget, men jeg må sige, at jeg ikke er i stand til at støtte det.

Nu kan hr. Knud Jespersen jo glæde sig over, at interessen for forslaget er så beskedent, så den i øvrigt fortrinlige gennemgang, vi har fået af virkningerne, heller ikke kommer til så manges kundskab i første omgang. Det giver jo forslagsstillerne mulighed for den fornødne eftertanke, så de ikke fremturer med disse tankegange.

Jeg tror ikke, jeg kan føje meget til det, som økonomiministeren og hr. Auken har sagt; måske skulle jeg trække lidt fra. Jeg har svært ved overhovedet at se nogle positive ting i forslaget, men det er naturligvis, fordi vi har en noget